

‘Ik ben onmatig in stofjes. Met zakken vol naar huis fietsen vind ik zo zalig’

‘Mijn kinderen die me om de nek vliegen en naar knakworstjes ruiken: dan voel ik dat ze leven’

TANIA KROSS (37)

Mezzosopraan. Produceert vanaf september maandelijks een concert in Cultuurhuis Gouda.

HOOGMOED&IJDELHEID

‘Ik ben voor honderd procent hoogmoedig. Als je Antilliaanse bent en je wilt operazangeres worden en de wereld veroveren, dan moet je een flinke portie hoogmoed hebben, want anders red je het niet. Ik ben ontzettend naïef, en dat vind ik nog steeds fijn omdat ik altijd denk: het komt allemaal goed. Als je niet denkt terwijl je jezelf in de spiegel bekijkt: wauw, wat ben ik een lekker wijf, dan zal niemand jou een lekker wijf vinden. Het gaat erom hoe je jezelf van binnen voelt en hoe overtuigd je daarvan bent. Ik ben geen Nederlandse van geboorte en opvoeding, dus er wordt al snel gedacht: die is arrogant. De meest dodelijke opmerking vind ik: doe maar gewoon, dan doe je al gek genoeg. Het is juist de kunst om ongewoon te zijn en met mijn optreden anderen te prikkelen om uit de sleur van alledag te komen. Ik weet welke ijdelheid ik nodig heb voor mijn vak, die zet ik ook graag in, maar ik sta net zo lief op mijn gympen en zonder make-up op het schoolplein. Dan ben ik niet minder mooi, want je uitstraling is wat je schitterend maakt.’

HEBZUCHT&GIERIGHEID

‘Als ik aan het zingen ben, dan is mijn primaire doel om mijn energie zo te verspreiden dat iedereen van de eerste noot tot aan de dubbele streep met mij in het nu is. Zodat je niet hoeft te denken aan wat je gister vergeten bent en morgen nog moet doen. Ik ben altijd bezig met geven, met steeds hetzelfde doel: dat we het “nu” samen voelen. Het stukje tussen de laatste noot en het eerste applaus is magisch: daar word ik letterlijk stil van, want daar is de hoop het grootst. Dan heb ik alles gegeven, en hoop ik dat ik er iets voor terugkrijg. En als je dat dan krijgt, dan komt dat toch binnen, joh!’

JALOEZIE&AFGUNST

‘In mijn relatie ben ik een heel jaloers type. Ik ben een leuke vrouw en mijn man en ik heb

ben een heel leuke relatie, maar hij is een knappe man met een vlotte babbel en tegen alle vrouwen aardig. Sommige vrouwen zijn daar gevoelig voor, en ik voel aan mijn water wanneer zo’n vrouw denkt: o, dat is een leuke man. Omdat mijn man er zo puur in staat, heeft hij het zelf niet door. En daar word ik kwaad om, want ik vind hem daar heel naïef in. Hij hoeft er van mij niet mee te stoppen, maar ik vind wel dat hij zich bewust moet zijn van wat zijn aardigheid met sommige vrouwen doet. Dan zitten ze bijvoorbeeld in een slechte relatie, en gaan hem dat uitgebreid vertellen. En dan denk ik: daar heb je vriendinnen voor, meid. Als ik dan zeg: laat ze hier thuis maar een kopje koffie komen drinken, dan wil zo’n vrouw ineens niet meer. Wat een laffe vriendin is dat dan, hè?’

LUST&WELLUST

‘Ik ben geen flirt, ik ben best preuts en zo trouw als een hond. Soms kom ik mannen tegen die moeite doen voor mij, dan weet ik echt niet wat ik terug moet zeggen. Terwijl ik, als ik een personage als Carmen moet spelen, het behoorlijk kan aanzetten. Ik heb ontzettend veel levenslust en voel tot in mijn kern: ik mag er zijn. Toen ik net in Nederland woonde, ben ik wel eens in elkaar geslagen, maar ik voelde dat niemand mijn plekje kon wegnemen. Dat doe je door zelfstandig te denken en je niet af te vragen wat een ander van je zal denken. Ik heb vanaf het begin van mijn studie gedacht: waarom zou ik geen operazangeres kunnen zijn? Omdat ik van Curaçao kom? Wat een nonsens. Ik kan het toch leren? Dat probeer ik mijn kinderen ook te leren: denk zelfstandig.’

GULZIGHEID&ONMATIGHEID

‘Ik ben onmatig in stofjes. Ik naai en maak van alles, en dat gevoel van met zakken vol stof naar huis fietsen vind ik zo zalig. Ik heb ook wel stoffen via internet besteld, maar het gaat toch om het voelen. Of iets als een mooie

knoop: al weet ik nog niet wanneer ik hem ga gebruiken, hij is mooi voor in mijn knopen-doos. Waar ik ook geen genoeg van kan krijgen, is als mijn kinderen me om de nek vliegen en dat ze dan naar knakworstjes ruiken. Dat vind ik zo leuk. Niet naar Zwitsal, maar naar knakworstjes: dan voel ik dat ze leven.’

WOEDE&WRAAK

‘Ik krijg zo vaak de vraag: waarom zijn Antilliaanen en zwarte mensen in Nederland zo boos? Er is een essentieel ding waarom ik denk dat het hele Nederlandse volk niet snapt waarom we zo boos zijn: de slavernij werd afgeschaft, maar in Nederland ging het illegaal nog tachtig jaar door. Ik heb een document onder ogen gehad waarin stond: de zwartjes op de eilanden kunnen niet lezen en schrijven, dus we zeggen hun niet dat de slavernij is afgeschaft. Mijn voorouders komen uit die periode: de opa van mijn oma heeft altijd gezegd dat hij geen slaaf was omdat hij heeft meegebouwd aan de kerk in Willemstad. Vrije mensen werkten in de stad, slaven werkten op de plantages. Ik heb ontdekt dat het niet klopte: hij bleek een slaaf van de bisschop. Dat geheim droeg hij altijd bij zich, en de schaamte daarover wilde hij niet overdragen op zijn kinderen en kleinkinderen. Het is echt niet zo ver weg: ik kende mijn oma, en mijn oma kende haar opa. Ik ken woede, maar ik ken geen wraak. Ik maakte er liever een opera over, *Katibu di Shon, Slaafen Meester*; daarin wilde ik de wraak elimineren. Mijn doel was om samen te voelen, vanaf de eerste noot tot de dubbele streep: samen voelen brengt heling en begrip.’

LUIHEID&GEMAKZUCHT

‘Ik kan niet stil zitten en ik heb mezelf nog nooit betrap op luiheid. Toen ik bij mijn tweede zwangerschap bekkeninstabiliteit kreeg en op de rem moest gaan staan, vond ik dat heel moeilijk. Ik ben niet de beste zangeres, een goede stem hebben er heel veel, maar ik ben wel degene die het hardste werkt en het beste voorbereid is. Elke avond lever ik een tien, en daar komt geen luiheid bij kijken. Die discipline maakt dat ik werk heb en nog steeds gevraagd word. Mijn luiheid besteed ik uit: dat zijn dingen als belastingaangifte en agendabeheer.’ ■